

Riget's almindelige Anliggender. Det forudsættes dernæst, at man muligt kunde tage Bestemmelse om Bidrag fra Island af Mandskab til Rigets Forsvar, og der er derfor tilløjet, at i saa Tilfælde vil Maaden, hvorpaa dette skal tilveiebringes, være at fastsætte af den særlige islandske Lovgivningsmagt. Vi have ved nærmere Overveielse fundet, at vi derved ere gaaede noget udenfor den Ramme, vi ved hese Sagens Behandling havde foresat os selv, nemlig at indskrænke os til det absolut Fornødne. Nu hører det til det absolut Fornødne, — hvad jeg ikke troer vil kunne bestrides — at det fastslaaes, at det i de almindelige Rigsanliggender maa være Rigsdagen, som, enten Island deeltager i Representationen eller ikke, i Forening med Kongen tager Beslutning. Men naar der nu i §. 6 er skjælnet mellem Pengebidrag og Bidrag i Mandskab, da er det ganske vist fleet efter en Tankegang, der har fundet sit Udtryk i Betænkningen, men det er ikke Noget, som nødvendigviis hører ind i Loven, idet det ikke kan være Opgaven nu at foreskrive eller give Binf. om Foranstaltninger, som muligt i Fremtiden kunde være at træffe. Det er derfor, at vi have foreslaaet at lade denne Adskillelse mellem Bidrag til Riget i Penge og Bidrag i Mandskab gaae ud og kun at fastholde den almindelige Bestemmelse om, at saadanne Bidrag hverken paa den ene eller den anden Maade bør fordres uden Lov, og da paa begge Arter af Bidrag at anvende det, som vi kun have sagt med Hensyn til Udskrivning af Mandskab, at Fordelingen af det, ved Lov bestemte Bidrag, skal kunne afgjøres af Islænderne. Man har derved ikke anerkjendt Altinget som fideordnet og medbestuttende i Rigets almindelige Anliggender ved Siden af Rigsdagen, men man har i Erkjendelse af, at det vilde være meget uansælsigt for os derom at træffe passende og hensigtsmæssige Foranstaltninger, overladt Bestemmelsen af Maaden at tilveiebringe Bidragene paa til den særlige islandske Lovgivningsmagt. Der kan herved ikke være Andet at risikere end, at Island skulde vægre sig ved at tage saadanne Bestemmelser; men det er en Forudsætning, hvorfra vi ikke ere berettigede til at gaae ud, og som i ethvert

Fald Regjeringen vil have det i sin Haand at tage Forholdsregler imod. Jeg tillader mig saaledes at anbefale dette Endringsforslag til §. 6. — Hvad det om en forandret finantsiel Stilling for Island stillede Forslag angaaer, da forbeholder jeg mig paa Udvalgets Vegne at høre mig derom, naar jeg har hørt deels Forslagsstillernes Motivering af samme, deels de Utringer om samme, som den høitæredede Minister maatte finde sig foranlediget til.

Melchior: Det er nærmest de Udtalelser, der ved Sagens 2den Behandling ere faldne her i Thinget fra det æredede 5te Medlem for 2den Kred (Haffner), der have foranlediget flere Medlemmer i Forening med mig til at stille et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at det midlertidige Tilskud, der er foreslaaet af Udvalget, skal forhøjes fra 30,000 til 45,000 Rd., hvormod vi med Hensyn til dets Varighed ikke have troet at burde foreslaae nogen Forandring, og altsaa have forhøiet det Beløb, hvormed det aarligt vil være at nedsette, noget, saaledes at Tilskudet vil synke ned til Intet i Løbet af 20 Aar. Naar vi have stillet dette Forslag, er det ikke, fordi vi paa nogen Maade antage, at Islænderne egentlig kunne finde sig brøstholdne ved det Tilskud, der er foreslaaet af Udvalget og vedtaget her ved anden Behandling; men det er snarere, fordi Udvalget selv har erklæret, at Storrelsen af det Tilskud, der skulde gives, berede paa et Skjøn. Man maa sikkert være enig om, at det Tilskud, der skal bevilges Islænderne for Fremtiden, og som skal være tilstrækkeligt til at sætte dem istand til at føre et selvstændigt Liv, meget maa beroe paa et Skjøn. Man kan ogsaa meget gjerne erkjende, at der ved Udvalgets Forslag er raft Islænderne en Broderhaand, uden at man derfor behøver netop at blive staaende ved de Summer, der i det ere nævnte. Jeg kan være fuldstændig enig i de Udtalelser, der ere faldne i Udvalgets Betænkning, om, at Islænderne ikke paa nogen Maade have Ret til at fordre Mere; jeg vil endogfaa gaae videre og sige, at jeg er fuldkommen enig i, at Islænderne ikke have nogen Ret til at fordre noget som-